Congratulations! ?ลูกพระจอม?นักศึกษาโควตาวิศวกรรมติดล้อ

วันนี้มาพูดคุยกับบัณฑิตป้ายแดง "ลูกพระจอม" นายธนวัฒน์ กะโห้ทองครับ ชื่อแชมป์ เพิ่งจบระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์(CprE.)ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์(ECE) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (มจพ.)**และได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา 2560 เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2561 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค (บางนา) ที่ผ่านมา**สมัยที่แชมป์เรียนอยู่ชั้นปี 3 กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ได้เคยสัมภาษณ์ไว้ซึ่ง "แชมป์"จบจากโรงเรียน เทพศิรินทร์ พุแค สระบุรี ซึ่งช่วงที่กำลังหามหาวิทยาลัยที่จะเรียนต่อในสายวิชาที่เราชอบ ***ก็เกิดประสบอุบัติเหตุทางจักรยานยนต์และผลจากอุบัติเหตุทำให้ผมไม่สามารถเดินได้ ต้องนั่งรถวีลแชร์ตลอดเวลา ตอนนั้นผมท้อ เครียดกับการใช้ชีวิตมาก*** และคิดว่าคงไม่ได้เรียนต่ออีก จนกระทั่งได้รับทราบข่าวว่ารับผู้พิการเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยชื่อดัง (มจพ.)ผมจึงได้เข้าร่วมโครงการหนึ่ง ซึ่ง**เป็นโครงการที่ส่งให้คนพิการ สามารถเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ โครงการนั้นชื่อว่า "วิศวกรรมติดล้อ" ของวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มจพ. เป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้กับบุคคลที่มีความพิการทางด้านการเคลื่อนไหว แต่อยากจะเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย**ได้เข้าไปเรียนที่นั่น ตอนแรกก็กลัวๆ เพราะเราก็ไม่ค่อยถนัดทางด้านแบบนั้น แต่ก็ตัดสินใจเข้าเรียนเพราะไม่อยากเป็นภาระของครอบครัว และคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในอนาคตโครงการ **"วิศวกรรมติดล้อ"**นับว่าเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ที่สามารถปั้นวิศวะผู้ที่มีความพิการทางร่างกายให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ มาฟังบัณฑิตป้ายแดงคุยถึงการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยกันค่ะ

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย 4 ปี ก็ไม่ได้ยากอย่างที่คิด***สิ่งสำคัญสำหรับผมกับการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย คือ การปรับตัวครับ ไม่ว่าจะเป็นทั้งในด้านการใช้ชีวิต ด้านการเรียน เช่นด้านการเรียน การสอบวัดผลมันใช้วิธีต่างกันกับมัธยม*** มันท่าให้เราต้องใช้ความพยายามที่มากขึ้น และสุดท้ายถ้าเราทำได้ ผลลัพธ์ออกมาดี เราก็เรียนได้อย่างมีความสุขครับ และก็อีกอย่างครับ ที่บางคนบ่นๆกันว่า อยู่มหาวิทยาลัยแล้ว เพื่อนดีๆน้อยลง อันนี้จากประสบการณ์ของผม **ผมว่ามันอยู่ที่เราจะคบเพื่อนแบบไหน และจะพากันไปในทิศทางไหนมากกว่าครับ**

วิธีที่จะช่วยทำให้เราเรียนได้อย่างมีความสุข /ได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ในรั้วมหาวิทยาลัยให้อยู่รอดครบ 4 ปี ?สำหรับแต่ละคนก็คงใช้วิธีไม่เหมือนกัน และก็อาจจะสำเร็จบ้างไม่สำเร็จบ้าง ตัวผมเอง ***ใช้วินัยกับความพยายามครับ การมีวินัยในตนเอง เข้าเรียนเมื่อต้องเข้าเรียน*** อาจจะมีขาดบ้างแต่ก็ต้องติดตามและคอยสอบ ถามเพื่อนว่าเรียนอะไร เนื้อหาเป็นอย่างไร **ผมอาจจะต้องใช้ความพยายามมากกว่าคนอื่นๆ และต้องมีสติ ยึดมั่น เรียนรู้ไปกับมัน**พร้อมๆ กับการให้กำลังใจตนเองว่าเราต้องทำได้ และนี่คือบททดสอบที่สอนให้เรามีกำลังกาย-ใจ ต้องก้าวผ่านไป แม้แต่บางครั้งก็พยายามให้มันสุดๆ ถึงแม้จะไม่รู้เลยว่าเราจะสามารถผ่านไปได้หรือไม่ก็ตาม

สำหรับสังคมในรั้วมหาวิทยาลัย ก็ค่อยข้างมีอิสระในหลายๆ ด้าน องค์ประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง คือความกระตือรือร้นต้องมากเช่นกันเป็นสิ่งสำคัญในการปรับตัวและสังคมของรั้วมหาวิทยาลัยมันก็เป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำ ส่วนกิจกรรมของผมจะใช้เวลาไปกับการศึกษาค้นคว้าตำรา และการดูหนังสือกับเพื่อนมาก แค่นี้ก็ใช้ชีวิตมหาวิทยาลัยได้มีความสุขครับ

ตลอดเวลาที่ศึกษาในรั้ว มจพ. ได้รับความเมตตาจากอาจารย์หลายๆ ท่าน อาทิ รศ.ดร.วรา วราวิทย์ อาจารย์โสภณ อภิรมย์วรการ จะสอบถามเรื่องการเรียน การใช้ชีวิตประจำวัน ตลอดเวลา 4 ปีที่ผ่านมา ต้องขอขอบพระคุณคณาจารย์ที่คณะพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกคน และที่ความประทับใจสุดๆ ก็คงเป็นพื่อนที่ต้องยก***รถวีลแชร์ตลอดเวลา 4 ปี ในช่วงเทศกาลติวก่อนสอบ*** เพราะกันไปติวภายนอก มจพ. เกรงใจเพื่อนมากและต้องขอบคุณที่เขาไม่ทิ้งเรา เพราะเพื่อนคือคนที่เราไว้ใจมากที่สุด

"แชมป์" บัณฑิตป้ายแดง เสริมว่าการใช้ชีวิตในรั้ว มหาวิทยาลัยมันสอนเรารู้จักคน สังคม และชีวิตโลกใบนี้ว่ามีอะไรดีๆ ที่เราสามารถเก็บเกี่ยวประสบการณ์ได้มากทีเดียว และที่สำคัญหากเข้าสังคมและที่ยอมรับในตัวตนของเราได้เราก็จะสามารถรับรู้และสัมผัสได้ว่า "ผมไม่ได้อยู่ตัวคนเดียว" พี่ขวัญเองในฐานะคนที่สัมภาษณ์รู้สึกดีใจและเป็นปลื้มกับความสำเร็จในครั้งนี้ด้วยเช่นกัน **มจพ. ก็ต้องขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตป้ายแดงด้วยนะคะ**

TOP 5 ข่าวยอดนิยม

สาวท้องอ่อน เข้าห้องน้ำลื่นล้มคางฟาดอ่างล้างหน้า ดับคู่ทั้งแม่และลูก

หนุ่มโพสเดือน แฟนถูกหยอดยาเสียสาว เกือบถอดเสื้อโชว์ในผับ ลั่นเจอกับตัวถึงรู้

(คลิป) โดนด่าเละ! ช่างภาพหนุ่มแอบปีนพีระมิดกีซา ถ่ายภาพขณะมีเซ็กส์

สระผมบ่อยๆทำให้ผมร่วงจริงหรือ?

ลงเล่นน้ำถอดของมีค่าวางชายหาด ถูกโจรฉกเกลี้ยง เหลือแต่กางเกงใน

กลับขึ้นด้านบน